

1.KOLO

HLEDEJ PŘÍJMENÍ UČITELŮ, KUCHARŮ, ASISTENTŮ A VEDENÍ ŠKOLY

V	A	V	N	I	CH	K	D	V	A	M	S
A	K	N	F	U	Y	A	L	D	N	E	U
V	C	B	D	T	T	V	S	Z	N	N	R
D	U	R	U	S	T	D	U	C	K	C	P
R	R	Y	H	A	A	K	D	I	R	D	R
D	S	A	S	K	A	L	V	R	V	V	I
K	T	K	A	C	A	V	D	S	K	A	J
Y	S	A	L	A	B	D	V	A	U	P	E
S	A	V	D	R	E	L	D	N	E	Y	D

kvíz Matyáše Húbky (9.A)

SEM NAPIŠ VYHLEDANÉ ZAMĚSTNANCE

_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Školní expres: Vydává ZŠ Liberecká, www.zsliberecka.cz; 18. ročník. Vychází čtvrtletně. **Redakční rada:** 9. A - Matyáš Hubka; 9. B - Klára Podoubská, Nikola Dědková, Antonín Ondřej; 9. C - Ondřej Slavětinský; 7. A - Natálie Anna Fuková, Štěpánka Balatková, Lenka Boháčková; 7. C - Nikolína Nikolaeva Stoichkova; 6. A - Anna Hošicová, Eliška Bittnerová, Emma Leonie Bobko. **Odpovědný redaktor:** Petra Endlerová. **Grafika:** Jiří Endler. **Tisk:** ZŠ Liberecká - Martin Pařízek.

Jak jsme organizovali nanečisto prezidentské volby

Ondřej Slavětinský (9. C – předseda volební komise)

Fakt, že „pravda vítězí“ je heslo, které zdobí prezidentskou standardu od roku 1920, je jedna z mnoha informací, kterou se žáci 2. stupně naší školy mohli dovědět v lednu v rámci výuky občanské výchovy a dějepisu v souvislosti s konáním prezidentských voleb. Zejména výuka občanské výchovy se dotkla znaků, funkce a role prezidenta ČR, ale také systému přímé volby.

Za jakých podmínek a jakým způsobem se volí, to si mohli vyzkoušet žáci 7. až 9. tříd v praxi. Kroužek

žurnalistiky totiž zorganizoval projekt Volby nanečisto. Celá akce se uskutečnila 11. ledna, kdy byla ve třídě 9.B regulérní volební místnost s plentou a urnou, obojí nám půjčil městský úřad, kterému tímto děkujeme. S pomocí školy a rodičů jsme získali dostatečný počet obálek a nakopírovali volební lístky. Ty jsme nastříhali, orazítkovali obálky a pak nastudovali volební řád. Hodně jsme se přitom naučili. Když jsme se do projektu pouštěli, vůbec jsme netušili, že příprava voleb není tak jednoduchá, ani že výběr komise není náhodný. Komise má předepsaný

počet členů, volili jsme předsedu, místopředsedu a ustanovili zapisovatele. Zapečetili jsme podle návodu volební urnu a museli vystavit vzory volebních lístků. A žáci – voliči se přiučili, jak to u voleb chodí, jak se u voleb chovat a co u voleb čekat. Třídy přicházely v předem určený čas, aby nebyl zmatek. V jednu chvíli přišla i kontrola v osobě naší paní hospodářky Broni Novotné, aby jako řádná inspekce zkontrolovala volební místnost, všechny náležitosti i volební průkazy členů volební komise, a verdikt zněl: „V pořádku!“ Pokračování na 2. straně

Pokračování z 1. strany

Naši voliči se legitimovali buď občanským průkazem, nebo kartičkou VZP.

Po celé naše volební dopoledne nenastaly žádné komplikace, snad jen úsměvné tápání některých žáků

ŠKOLNÍ PREZIDENTSKÉ VOLBY VÝSLEDKY

ÚČAST: Hlasovalo celkem 159 žáků

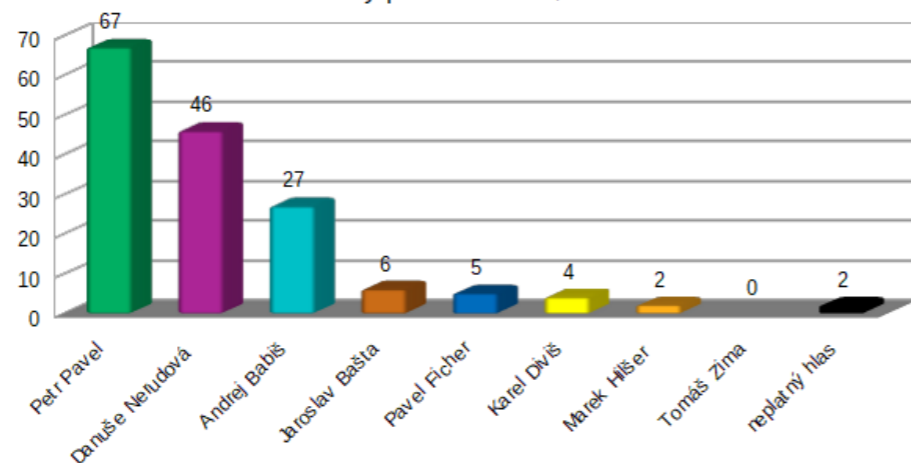
(71 holek, 88 kluků) z celkového možného počtu 221 žáků 7., 8. 9. tříd, volební účast 72%

Celkem odevzdáno 159 hlasů: 157 platných + 2 neplatné

VÝSLEDKY:

1. Petr Pavel	67 = 42,7 %
2. Danuše Nerudová	46 = 29,3 %
3. Andrej Babiš	27 = 17,2 %
4. Jaroslav Bašta	6 = 3,8 %
5. Pavel Fischer	5 = 3,2 %
6. Karel Diviš	4 = 2,5 %
7. Marek Hilšer	2 = 1,3 %
8. Tomáš Zima	0

Školní volby prezidenta ČR, účast 72 %

– voličů, kde v abecedě se nachází jejich příjmení, když si měli zvolit, ke kterému z členů volební komise se budou hlásit.

Bylo umožněno volit žákům 7., 8., a 9. tříd, které s volebním systémem seznámila paní učitelka Kloučková na hodinách Výchovy k občanství.

Volit tedy mohlo celkem 221 žáků a volba byla samozřejmě dobrovolná. Někteří byli v ten den nemocní, jiní k volbě nepřišli. Celkem se voleb zúčastnilo 159 žáků, z toho bylo 157

hlasů platných a dva neplatné. V našich volbách by do druhého kola postoupil kandidát č. 4 Petr Pavel s 67 hlasy a kandidátka č. 6 Danuše Nerudová se 46 hlasy.

Myslíme si, že celý projekt dopadl nad očekávání velmi dobře. Z jednoho malého nápadu se stal opravdu pozoruhodný projekt, který nás mnohému naučil. Všichni v kroužku jsme nadšeni, že se volby nanečisto povedlo realizovat.

Páteční rozhlas a písně na přestávku

Eliška Bittnerová, Anna Hošicová (6. A)

S pravidelným pátečním rozhlasovým vysíláním, které připravuje naše redakce, použijeme tento školní rok na velkou přestávku také píseň týdne. To asi ale nejde přeslechnout... Píseň vybírá vždy někdo z personálu školy. Pokaždé se dává nějaká nápověda, která naznačí, kdo by to mohl být. Kdo chce tipovat, napíše svůj tip na lísteček a my pak odpoledne na našem pátečním krouž-

ku hlasy sčítáme a rozdělujeme na ty, jejichž autoři se strefili a vyhrávají bonbon. I přes to, že jsou často nápovědy dost velkým vodítkem, přichází někdy poměrně kuriózní odpovědi a jména – např. paní učitelka Mincová, Jiří Čerovská nebo paní sekretářka Roženská. Už dvakrát jsme si také o přestávce mohli zatancovat, za což vděčíme holkám z devítek. Budeme rádi, když nám zase něco do budoucna připravíte.

Schránka na výměnu knížek snad zase ožije

Emma Bobko (6. A)

Možná si někteří z vás všimli hnědé schránky na terase před knihovnou.

K čemu vlastně slouží? Zde si můžete vyměnit svou knihu za jinou. Jak to vlastně funguje? Někdo vloží do schránky knihu, kterou si jiný vezme a vloží tam jinou. Prostě knihu za knihu.

V minulosti byla schránka dost využívaná, ale poslední roky zeje prázdnotou. Někdo si asi vzal knihu

a žádnou tam nedal, a tím pádem si někdo jiný nemohl knihu vzít. A tohle by se stávat nemělo.

Těsně před pololetními prázdninami, tedy ve čtvrtek 2. února, vložila do schránky knihu paní učitelka Endlerová.

„Přála bych si, aby schránka zase sloužila svému účelu a nápadu, pro který byla umístěna před terasu. Snad bude zase dělat radost a děti si obměnit své knihovny,“ okomentovala paní učitelka Endlerová.

Třetáci byli pasováni na čtenáře

Štěpánka Balatková (7. A)

Těsně před koncem roku se všichni třetáci vydali do Městské knihovny v Jablonci, kde byli pasováni na čtenáře. Museli slíbit, že knihy budou opatrovat a chovat se k nim s úctou. Nejdřív ale museli přečíst část knihy před publikem a poznat ukázkou mezi vybranými knihami. Všechny děti nakonec obdržely diplom a dárek v podobě knihy, kterou si samy mohly vybrat. Všichni si to prý moc užili.

Není dárek jako dárek

Klára Podoubská (9. B)

Jelikož byly Vánoce, tak na školách proběhly nejrůznější vánoční besídky a určitě každý z nás dostal nějaký ten dáreček. Ovšem děti z prvního stupně našly pod stromečkem velmi netradiční dárky.

Paní učitelka Irena Vlková přišla s neobvyklým nápadem darovat žákům poukázky. Ptáte se, co to bylo za poukázky? Tyto poukázky nabízejí dětem různé výhody a úlevy během výuky.

Mezi poukázkami byly například tyto: Paní učitelka mi zítra přinese svačinu. Mohu si škrtnout známku, která se mi nelíbí. Dnes nedostanu domácí úkol. A mnoho

dalších. Celkem jich bylo téměř čtyři sta. Dětem se poukázky moc líbily a rozhodně jsou důvodem k úsměvu na tváři.

My na druhém stupni bychom takové poukázky rozhodně také ocenili. Skvělé by podle mě bylo, kdybychom si mohli vybrat téma na prezentaci, nebo si nemuseli psát zápis a byl by nám zaslán mailem k vytištění nebo bychom mohli odejít domů před odpoledním vyučováním či nepsat čtenářský deník.

To by bylo super a navíc by tyto poukázky na druhém stupni určitě ozvláštnily každodenní výukovou rutinu. A jakou byste chtěli dostat poukázku vy?

9. C otestovala nový program Muzeum skla a bižuterie

Natálie Zejkan (9. C)

V den, kdy se rozdávalo pololetní vysvědčení, tedy 31. ledna, měla třída 9. C možnost otestovat nový vzdělávací program Muzea skla a bižuterie. Program se jmenuje „Snění o budoucnosti“ a týká se nové expo-

zice, která představuje ikonické vzory skla a bižuterie z let 1948-1989. Devátáci si nejprve výstavu prohlédli, poté po skupinkách vyplňovali pracovní list a nakonec si něco malého vyrobili.

Tento vzdělávací program je určen především pro starší žáky a studenty středních škol.

Tip na výlet: Tentokrát na běžkách

Antonín Ondřej (9. B)

Jelikož je zima, vydáme se na výlet tentokrát na běžkách. Autobusem 101 se dostaneme do Bedřichova a z něj na běžkách vystoupáme na Maliník a po Jižerské magistrále se vydáme směrem na Novou louku, kde se můžeme občerstvit na Šámalově chatě.

Odsud se mírným stoupáním kolem Gregorova kříže dostaneme na Hřebínek, kde je další možnost se občerstvit, jestli bude otevřeno. Před námi je cesta přes Točnu na Krásnou Máří a již po cestě si můžeme všimnout krásných výhledů třeba na Sviňské čelo.

Když projedeme kolem Točny, po chvíli uvidíme vstup na dvě hůrky jménem Ptačí kupy, kde stojí nápis, že kola ani lyže tudy nesmějí. Za pár set metrů uvidíme

rozcestník a zjistíme, že jsme na Krásné Máří. Zde doporučuji sundat lyže a na vyhlídku se jít podívat. Co uvidíte, to vám neřeknu, abyste měli nějakou motivaci se tam podívat, můžete si ale být jisti, že to bude stát za to. Odtud se zprvu po vrstevnicích, pak už do kopce vydáme na Čihadla. Zde je malá rozhledna, ale vidíme z ní nádherně celé rašeliniště. Čihadla jsou položena tak vysoko, že voda odtud teče do dvou světových moří. Z Čihadel nás čeká příjemný sjezd dolů, a to přes Knajpu, kolem Pařízkova kříže, pod horou Milíře pak mineme Mariánsko-horské boudy. Malebným údolíčkem sjedeme až do Josefova Dolu, kde nasedneme na vlak a přes Smržovku se dopravíme zpět do Jablonce.

Desatero (ne)psaných pravidel slušného chování

Lenka Boháčková (7. A)

Pozdravit, poděkovat, poprosit, omluvit se... to jsou samozřejmosti, které máme zažité. Ale tím zdaleka pravidla společenského chování a slušnosti nekončí. Sestavila jsem desatero nepsaných pravidel slušného chování, která možná ne vždy dodržujeme, nebo o nich ani nevíme. Dnes vám popíšu první pětici.

1. Snad nejdůležitějším z mého desatera je **respekt k ostatním** lidem. Nemůžeme jen tak někomu nadávat a už vůbec ne urážet. Vždycky se zamysleme, jestli slova, která řekneme, jsou opravdu žádaná a nutná. Samozřejmě nevyžádané fyzické i nenásilné doteky nejsou na místě. Nikdy nevíme, čím vším si daná osoba prošla nebo prochází. Důležité je se tak chovat i na sociálních sítích. Sociální sítě jsou anonymní. To ale neznamená, že

1. díl

to ublíží méně. Schválně se zamyslete, co jste všechno někomu ošklivého napsali. Řekli byste to témuž člověku do očí?

2. Dalším z desatera jsou **otázky ohledně platu** a finanční situace. Pokud si nejste s člověkem velmi blízcí, nikdy nevíte, jestli je nebo není otevřený a ochotný mluvit o své finanční situaci. Pokud si ale velmi blízcí jste a víte, že to dané osobě nevadí, tak je to v pořádku. Důležité je se zeptat jestli mu/jí to nevadí!

3. Třetí bod mého desatera je vzhledem k nedávné volbě prezidenta aktuální. Otázky typu **koho budeš volit** nebo proč nevolíš tu/ toho jsou v pořádku pouze mezi vel-

mi blízkými přáteli, nebo je nutné se zeptat, zda se o tom dotyčný chce bavit. Ne všichni jsou tomu otevření, což je nutné respektovat, protože je naprosto v pořádku neodpovídat.

4. Možná jste v posledních letech zaznamenali intenzivnější diskuzi ohledně LGBTQ+. To je zajisté správně. Určitě by se o tom mělo mluvit. Neznamená to ale, že je v pořádku **ptát se člověka na jeho sexualitu**, naopak, pokud o tom člověk nechce mluvit, nesmí se nutit.

5. Pátý bod se týká **mobilních telefonů**. Vlastnit mobilní telefon je samozřejmě v pořádku. Jen je potřeba si dávat pozor na příliš časté používání. Není slušné, když si s někým povídáme a zároveň jsme na telefonu. V divadle v kině a dalších společenských akcích je používání telefonu vyložene neslušné.

Humor našich prarodičů

Natálie Fuková (7. A)

Naši prarodiče toho umí hodně. Upéct dobrý koláč, povprávět nám příběhy z jejich dětství nebo nás pevně obejmout s láskou. Desetiletí, která nás dělí od doby, kdy chodili do školy, utekla jako voda.

Jak se tehdy ve škole bavili? Připravila jsem několik vtipů, které vám možná vykouzlí úsměv na tváři. To jestli se humor našich babiček a dědečků změnil, nebo je stále stejný, posuďte sami.

„Zítra píšeme písemku, budeš mi držet palce?“ „No klidně, ale bude se ti špatně psát.“

Poznámka: Smrdí! Umýt!
Otec: Nečuchat! Učit!

Moderátor v televizním studiu:
„Pane ministře, umíte německy?“

Ministr: „Si, si.“

Moderátor: „Ale pane ministře, to je přece italsky.“

Ministr: „No vidíte, já umím i italsky a ani o tom sakra vůbec nevím.“

Proč chlapec posypal cukrem polštář, než šel spát? Chtěl mít sladké sny.

Syn: Mami? Můžeš mi prosím pomoci s domácím úkolem?“

Matka: A o čem to máš?

Syn: Jak ti pomáhám.

Můj otec je mi podobný, jako kdyby mi z okna vypadl.

„Umíš tancovat disko?“

„Ne já s ním umím jenom házet.“

Učitel vykládá žákům historii do pravy.

„Nuže děti, řekne nám někdo, jaký je nejstarší dopravní prostředek?“

„Prosím pěkně, nohy.“

„Jak se jmenoval Pribinův syn?“ ptá se paní učitelka.

„Pribináček.“

Paní učitelka se ptá:

„Tak děti, kolik je dva plus dva?“

Přihlásí se Anička:

„Tisíc.“

„Ne, Aničko. Tisíc to není.“

Přihlásí se Honzík:

„Úterý.“

„Ne, Honzíku. Úterý to není.“

Přihlásí se Pepíček:

„Čtyři.“

„Výborně. Jak jsi na to přišel?“

„To je jednoduché. Tisíc mínus úterý je čtyři.“

Velká tipovací soutěž ve fotbale

Nikolína Stoichkova (7. C)

U příležitosti mistrovství světa ve fotbale jsme měli ve škole možnost zapojit se do velké tipovací soutěže. Tipovali jsme v daných termínech, vždy nová kola. O velkých přestávkách jsme si chodili pro lístečky se státy, které budou hrát, a psali jsme k nim čísla od 1 do 3, tedy podle počtu bodů, které jsme jim tipovali. Vítěznému jsme přidělili nejvíc, nejméně dostal ten, kterého jsme odhadovali jako poraženého.

Tipovací soutěž vymyslel a realizoval pan učitel Filip Zadražil, kterého baví nejen matematika, ale i fotbal.

„Do tipovací soutěže se zapojilo celkem 121 žákovských tipérů a osm zaměstnaneckých. Největší zastoupení měla 7. B se 16 tipéry,“ prozradil pan učitel Zadražil.

A kdo byl mezi žáky nejúspěšnější?

1. Fanda Sacher (7. A)
2. Jakub Hnyk (8. B)
3. David Krejčík (7. B)

Baštím, baštíš, baštíme . . .

Klára Podoubská (9. B)

Milí čtenáři, s novým číslem Školního expresu vám přináším dva nové, ovšem osvědčené recepty. Tentokrát se necháme unášet na vlně sladkých chutí. Ale pamatujte, sladký recept neznamená nezdravý recept, ba někdy i naopak. A to bude náš případ! Připravila jsem pro vás dva recepty a věřím, že vás alespoň jeden zaujme. Jde o čokoládovo-cizrnový dort a rychlý štrúdl, který je hotový do 10 minut.

Čokoládovo-cizrnový dort

Máte rádi cizrnu? Já ji přímo nesnáším, to se ale nedá říct o tomto cizrnovém dortu, ve kterém cizrna není cítit a ještě je nahušený samými zdravými surovinami a úplně bez cukru.

Co tedy budeme potřebovat a jak si tento čokoládovo-cizrnový dort

připravit?

Suroviny: Na korpus: 400 g cizrny, 2 banány, 3 vejce, 90 g medu, 40 g kaka, 1 čajová lžička jedlé sody. Na krém: 100g hořké čokolády, 500 g tvarohu

Postup: Cizrnu necháme 24 hodin namočenou ve vodě a následně uvaříme do změknutí. Uvařenou cizrnu rozmixujeme a přendáme do mísy, kde ji společně se dvěma rozmačkanými banány, třemi vejci, medem, kakaem a lžičkou jedlé sody smícháme a vše spojíme v hladké těsto. Těsto nalijeme do dortové formy a pečeme na 160 stupňů po dobu cca 45 minut. Mezitím, co se nám peče korpus, si připravíme krém. Příprava je velmi snadná. Hořkou čokoládu za pomoci vodní lázně rozpustíme a smícháme s tvarohem. Krémem potřeme upečený vychladlý korpus a dáme ztuhnout do lednice alespoň na dvě hodiny. A voila – dort je na světě! Dobrou chuť.

Rychlý štrúdl

Představte si situaci, že je večer a vy nemáte svačinu na zítra do školy. Jasně, můžete si namazat chleba. Není to ale už trochu nuda? A navíc máte určitě chuť na něco sladkého. Pojdte si se mnou připra-

vit rychloštrúdl, který přestávky náramně zlepší.

Suroviny: Tortilla, 1 jablko, čajová lžička skořice, 2 čajové lžičky třtinového cukru, tvaroh nebo Ricotta, hrozinky (nejsou nutností).

Postup: Na pomazanou tortillu nastrouháme jablko. Předtím ho můžete oloupat, ale nemusíte, slupka má totiž nejvíce vitamínů, a to se v zimě hodí. Jablko rozprostřeme doprostřed tortilly, okraje necháme volné, aby nám náplň nevytekla. Nyní posypeme skořicí, třtinovým cukrem a zabalíme. Tortillu opečeme na pánvičce do zlatova a je ho-

Návštěva z Kaufbeuren přinesla i nová přátelství

Antonín Ondřej, Nikola Dědková (oba 9. B)

Na přelomu listopadu a prosince k nám do školy zavítala německá návštěva z města Kaufbeuren/Neugablonz. Konečně došlo na dlouho odkládanou návštěvu žáků a učitelů z Gustav-Leutelt Schule.

„Pro žáky z naší partnerské školy byl připraven bohatý program, který se podařilo realizovat za finanční podpory Česko-německého fondu budoucnosti. Ohlas z německé strany byl velice pozitivní a návštěva našich žáků v Německu by měla proběhnout na jaře roku 2024,“ rozhodla akci koordinátorka projektu Heidemarie Polívková.

Po příjezdu se němečtí hosté účastnili slavnostního rozsvícení vánočního stromu v atriu naší školy. Druhý den jsme naši návštěvu doprovázeli my, žáci 9. tříd. Nejprve jsme byli společně přijati na radnici náměstkyní primátora pro oblast humanitní Janou Hamplovou s tlu-

močnicí, po krátkém úvodu a přivítání nás čekalo vzájemné seznámení u občerstvení. Poté jsme se rozdělili na dvě skupiny, jednu vedla paní učitelka Čermáková, druhou Kahanová. Následovala komentovaná prohlídka města, kdy jednotliví deváťáci měli připravené informace o památkách, rozhlednách, dopravě apod. Stihli jsme toho dost, ale pak už nás tlačil čas. Němci by řekli: „Wir haben keine Zeit.“ A tak jsme se vrátili do školy, resp. do školní jídelny na oběd.

Ve středu se němečtí žáci podívali do sousedního Liberce, kde si prohlédli vánoční trhy a IQLandii. Na čtvrtek byl naplánován společný celodenní výlet německých žáků a deváťáků do Jizerek.

Setkali jsme se na autobusovém nádraží, kam pro nás přijel autobus s německou partou, a vyrazili jsme do přírody na Bedřichov. Cestou jsme si povídali, a dokonce si po pár kilometrech zahráli i německé bin-

go, kdy jsme se ptali německy na různé otázky a navzájem si na ně odpovídali.

První zastávkou byla Prezidentská chata, kde jsme poobědvali. Naši němečtí kamarádi ochutnali, jak oni říkají „Schnitzel mit Kartoffel“ čili řízek s bramborami. Pak jsme vyrazili, velký kus cesty jsme ještě měli před sebou.

Přeci jenom z Hrabčtic do Jablonce to kousek je, a tak jsme si společně zpívali německé písničky a povídali si.

Poté, co jsme prošli okolo Slovanek, věděli jsme, že nám už moc cesty do Jablonce nezbyvá.

Den utekl nakonec rychleji, než bychom si přáli. I přesto, že jsme společně strávili jen chvíli, loučení nebylo snadné.

Dodnes si s nimi občas píšeme, a i když jsme se báli, že německy mluvit neovládeme, zvládli jsme to, a dokonce si našli i nové přátele.

